

Č. j./Sp. zn./Typ

MD-7193/2025-072/2

MD/7193/2025/072

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo dopravy, jako nadřízený věcně příslušný orgán (dále jen „nadřízený orgán“) podle ustanovení § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), a v návaznosti na ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“),

rozhodlo

ve věci stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ ze dne [redacted] kterou podala paní [redacted] (dále jen „stěžovatelka“), proti výši úhrady sdělené podle § 17 InfZ při vyřizování žádosti o informace ze dne [redacted] přípisem Krajského úřadu Plzeňského kraje (dále jen „povinný subjekt“) ze dne 20. 1. 2025 pod č. j. [redacted]

takto:

Podle ustanovení § 16a odst. 7 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, se požadovaná úhrada za poskytnutí informace potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í

I.

Nadřízenému orgánu byla v souladu s § 16a odst. 5 InfZ postoupena stížnost stěžovatelky spolu s příslušným spisovým materiálem povinného subjektu. Ze spisového materiálu plynou následující skutečnosti:

Stěžovatelka se prostřednictvím datové schránky obrátila na povinný subjekt se žádostí ze dne 27. 1. 2024, v níž na základě InfZ požádala o poskytnutí těchto informací:

- „1) poskytnutí všech rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu ve věci přestupku provozovatele vozidla podle zákona č. 361/2000 Sb., (tzn. objektivní odpovědnost provozovatele za to, že řidič jel rychle v měřeném úseku silnice), vydaných v druhém pololetí roku 2024.
 2) Vy sami jste si dělali nějakou analýzu, zda ty radary slouží ke zvyšování bezpečnosti, nebo je to celé jen z účelem plnění obecních pokladnic?
 3) Děláte v tom sami nějaké kroky vůči těm obcím, kde je očividné, že jediným smyslem měření je jen vydělávat peníze?“

V bodě 2) a 3) povinný subjekt žádost o informace vyřídil v zákonné lhůtě do 15 dnů ode dne přijetí žádosti postupem podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím, tedy přípisem ze dne 7. 1. 2025, č. j. MSK 4069/2025, kterým byly žadatelce požadované informace poskytnuty.

Co se týče bodu 1, povinný subjekt k žádosti stěžovatele zaslal přípis ze dne 9. 1. 2025 pod č. j. PK-KDS/78/25, kterým stěžovatelce oznámil, že v souladu s § 17 odst. 3 InfZ bude za poskytnutí informací požadovat úhradu účelně vynaložených nákladů v celkové výši 2210 Kč. K samotnému stanovení výše úhrady pak povinný subjekt uvedl:

„Žádost o úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací uplatňujeme u jednoho pracovníka Odboru dopravy a silničního hospodářství KÚPK, který by požadované informace vyhledával 8,5 hodiny, a to ve spisové službě Athena, kde je nutno projít 170 věcí, které byly zdejšímu orgánu ve druhém pololetí roku 2024 doručeny, a náhledem na hlavní písemnost – rozhodnutí – zjistit, zda se jedná o rozhodnutí o odvolání ve věci přestupku dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. Pokud ano, je nutno dále z jeho obsahu zjistit, zda se jedná o přestupek spočívající v překročení rychlosti – úsekové měření. V kladném případě bude nezbytné toto rozhodnutí ze spisové služby uložit do dokumentů. Dále je třeba veškeré údaje shrnout a zaznamenat, popř. předložit zjištěná rozhodnutí. Vyhledání jednoho případu požadovaného odvolání trvalo 3 minuty. V souladu s platným sazebníkem je účtována za jednu hodinu mimořádně rozsáhlého vyhledávání částka 260 Kč. Celkově se tedy jedná o 8,5 hodiny práce zaměstnance Odboru dopravy a silničního hospodářství KÚPK, požadovaná částka je tedy **2210 Kč.**“

Závěrem přípisu povinný subjekt informoval stěžovatelku o způsobu a lhůtě úhrady požadované částky, včetně poučení o důsledcích případného nezaplacení.

Výzva povinného subjektu byla stěžovatelce doručena cestou datové schránky dne 21. 1. 2025.

Proti oznámené výši úhrady podala stěžovatelka v souladu s § 16a odst. 1 písm. d) InfZ stížnost ze dne 27. 1. 2024. Ve zdůvodnění uvedla:

„Krajský úřad neuvedl, konkrétní podrobný popis, jaké úkony byly považovány za mimořádně rozsáhlé vyhledávání. Pouze obecně konstatoval, že informace nejsou vedeny v ucelené databázi, a proto je nutné manuálně vyhledávat. Tento popis neodpovídá požadavkům na transparentnost a jednoznačnost, kdy z oznámení musí být zřejmé, na základě, jakých skutečností, jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena. Krajský úřad neuvádí, podrobný rozpis toho, jak dlouho trvali jednotlivé úkony a jaké úkony byly provedeny.“

Stěžovatelka tedy navrhuje snížení úhrady na 0,- Kč.

Povinný subjekt k podané stížnosti uvádí, že ji považuje za nedůvodnou, přičemž na uvedené výši úhrady nákladů spojených s poskytnutím požadovaných informací trvá, a je dle něj přiměřená a řádně odůvodněná, přičemž stěžovatel byl o výši úhrady náležitě a obsáhle informován a byly splněny i všechny ostatní náležitosti ust. § 17 zákona č. 106/1999 Sb. a povinný subjekt tedy postupovali v souladu s příslušnými právními předpisy.

II.

Nadřízený orgán posoudil stížnost stěžovatele z hlediska přípustnosti a včasnosti. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že stížnost podal stěžovatel a jedná se tedy o stížnost přípustnou. K hledisku včasnosti podání stížnosti bylo zjištěno, že byla podána ve lhůtě stanovené zákonem. Poté se nadřízený orgán zabýval posouzením postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti o poskytnutí informace a dospěl k následujícímu.

Dle ustanovení § 17 odst. 1 InfZ jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Dle § 17 odst. 3 a 4 InfZ přitom platí, že *v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Součástí oznámení musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d), ze kterého je patrné, v jaké lhůtě lze stížnost podat, od kterého dne se tato lhůta počítá, který nadřízený orgán o ní rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává. Nesplní-li povinný subjekt vůči žadateli oznamovací povinnost podle odstavce 3, ztrácí nárok na úhradu nákladů.*

Čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod předpokládá, že podrobnosti poskytování informací orgány státu a samosprávy budou stanoveny zákonem, což ustanovení § 17 InfZ splňuje. Úhrada nákladů navíc není koncipována jako důvod zakazující přístup k informaci ve smyslu čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, ale čistě jako – jak zdůrazňuje i judikatura soudů – „cena informační služby“. Listina přitom *právo na informace* nekoncepuje jako právo bezplatné. Tam, kde určité právo nelze podmínit úhradou, stanoví toto pravidlo Listina výslovně (srov. čl. 31, čl. 33 odst. 2 a čl. 40 odst. 3), takže v ostatních případech není v rozporu s ústavním pořádkem, pokud je realizace konkrétního práva vázána na určité výdaje (za podmínky jejich přiměřenosti, což § 17 InfZ nepochybně splňuje, když umožňuje úhradu jen skutečně vynaložených materiálových nákladů a nikoli generování jakéhokoli zisku či stanovení paušální náhrady). V každém případě lze úhradu nákladů podle § 17 daného zákona považovat za opatření legitimní i přiměřené, které nenarušuje právo na informace.

Z předloženého spisového materiálu je zjevné, že povinný subjekt za poskytnutí požadované informace požaduje po stěžovateli úhradu účelně vynaložených nákladů, a to z důvodu mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací.

Pojem mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací není InfZ legálně vymezen. Vyhledáním informací lze rozumět činnost povinného subjektu, resp. jeho pracovníků, která spočívá v identifikaci a následném shromáždění požadovaných informací a v navazujícím zpracování odpovědi na žádost, tzn. utřídění informací za účelem jejich předání žadateli (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 A 83/2001-39). Do vyhledání informací však již není možné zařadit dobu nutnou na posouzení, zda vyhledání dané informace lze nebo nelze poskytnout. Pod

pojem vyhledání informací lze tedy podřadit skutečně strávený čas fyzickým shromažďováním dokumentů pracovníky povinného subjektu.

O mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací se jedná tehdy, jestliže shromáždění informací bude pro daný povinný subjekt představovat v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vzato vymyká běžnému poskytování informací tímto povinným subjektem, tedy jestliže vyhledání informací již v daném případě nelze s ohledem na pojetí veřejné správy jako služby veřejnosti považovat za běžnou, povinný subjekt nijak nezatěžující součást obvyklé agendy. Jedná se tedy o situace, kdy pracovník povinného subjektu, pověřený vyřízení žádosti o informace, bude nucen na delší dobu přerušit či odložit plnění svých úkolů a cíleně se po určitou dobu věnovat pouze vyhledáváním požadované informace. Vzhledem k uvedenému je však třeba také dodat, že mimořádnou rozsáhlost nelze obecně vyčíslit počtem hodin, tzn. nelze říci, že za všech okolností bude podmínka mimořádně rozsáhlého vyhledávání splněna, jestliže vyhledávání informací bude trvat např. 10 a více hodin. Při vyhledávání informací je třeba vždy zohlednit konkrétní podmínky každého povinného subjektu. Nelze tedy ani vyloučit, že mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací bude dáno i při vyhledávání např. pouze po dobu 2 hodin.

Mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací tak může ve své podstatě zahrnovat činnosti, které směřují k vyhledání informací velkého množství a různorodého obsahu, tedy informací typově odlišných, které povinný subjekt nemá shromážděny na jednom místě a pro jejich vyhledání je tedy nutné vyvinout zvýšenou aktivitu. Dále se může jednat i o případy, kdy žadatel požaduje informace sice související, avšak vzhledem k jiným objektivním okolnostem bude poskytnutí informace vyžadovat rozsáhlou činnost povinného subjektu. Např. se bude jednat o „starou“ informaci, u níž není přesně známo, kde je uložena. O mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací se však může jednat i v případě, kdy žadatel fakticky požaduje pouze jeden dokument či málo údajů, nicméně jejich shromáždění skutečně objektivně vyžaduje mimořádně rozsáhlé vyhledávání.

Lze tedy shrnout, že mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací zahrnuje takové náklady povinného subjektu, které nelze ad hoc vymezit časovým úsekem či množstvím konkrétních dokumentů, nýbrž musí být vždy přihlédnuto k faktickému rozsahu a komplikovanosti samotného vyhledávání informace ze strany pracovníků povinného subjektu.

III.

S ohledem na stížnostní námitky stěžovatelky přistoupil dále nadřízený orgán k přezkumu způsobu stanovení výše úhrady nákladů v rozsahu požadovaném stěžovatelce, tj. tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu řádně a ve lhůtě stanovené InfZ a dále tím, zda celková výše úhrady odpovídá § 17 InfZ, nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle InfZ a schválenému sazebníku úhrad za poskytování informací.

Dle doloženého spisového materiálu povinného subjektu plyne, že výzvu k úhradě nákladů za poskytnutí požadovaných informací zaslal povinný subjekt stěžovatelce prostřednictvím datové schránky dne 20. 1. 2025, přičemž byla následující den stěžovatelce doručena. Splnění lhůty pro oznámení výše úhrady tak bylo ze strany povinného subjektu dodrženo.

Z podkladů je dále zjevné, že povinný subjekt požadovanými informacemi disponuje, avšak nedisponuje jimi v té podobě, kterou stěžovatelka požaduje, tj. nemá k dispozici žádný statistický

přehled rozhodnutí, která by obsahovala všechny stěžovatelkou vymezené údaje. Zákon, jiný právní předpis, ani interní akt nenařizuje povinnost povinnému subjektu takovou informací disponovat. Povinný subjekt tak za účelem poskytnutí požadované informace musí nejprve vyhledat všechna dotčená rozhodnutí za požadované období a jejich následným pročtením pak v nich vyhledat všechny stěžovatelkou požadované údaje. Poskytnutí informací je tedy podmíněno jejich vyhledáním, což ve vztahu k náplni chodu povinného subjektu, jak vyplývá ze spisového materiálu, představuje časově náročnou činnost, která se vymyká běžnému poskytování informací. Úhrada nákladů za poskytnutí informace je tak na místě.

Co se týká samotného stanovení a vyčíslení požadované úhrady za poskytnutí informací, dospěl nadřízený orgán k závěru, že tato úhrada byla stanovena v souladu se zákonem.

Smyslem zákonné povinnosti povinného subjektu odůvodnit oznámení o požadavku k úhradě účelně vynaložených nákladů na poskytnutí informace, je nepochybně umožnit žadateli o informaci, aby sám posoudil, zda informace, které mu budou po provedení úhrady poskytnuty, skutečně odpovídají předmětu jeho žádosti a tedy, zda celková výše úhrady byla řádně a v souladu se zákonem vyčíslena.

Námítku stěžovatelky, že povinný subjekt neuvedl, jaké úkony byly považovány za mimořádně rozsáhlé vyhledávání, považuje nadřízený orgán za nedůvodnou. Povinný subjekt ve výzvě k úhradě podrobně popsal veškeré úkony, které jsou potřebné, aby stěžovatelka obdržela požadované informace. Jsou popsány srozumitelně, v jednotlivých krocích a významech, tedy proč jsou činěny.

Ze spisu vyplývá, že výsledný čas na vyhledávání jednoho požadovaného dokumentu byl shodný u všech spisů, jež byly vzaty jako vzorek pro výpočet kvalifikovaného odhadu, a kterých bylo 20. To představuje téměř 12 % z celkového objemu doručených písemností, což má dle nadřízeného orgánu dostatečnou výpovědní hodnotu. Ačkoliv tato informace nebyla stěžovatelce v Oznámení o výši úhrady sdělena, nadřízený orgán shledal, že toto bylo obsaženo ve spise a oznámení je tedy dovozeno z toho, co povinný subjekt zjišťoval. Zároveň je nutné povinný subjekt upozornit, že toto má zahrnovat i do zasílané výzvy k úhradě, aby byl žadatelům popsán kvantitativní rámec výzvy.

Nadřízený orgán považuje za podstatné, že testovací vyhledávání bylo dostatečně úměrné; takové, které dle judikatury nemusí být přesné, ale přiměřené.

Toto je i v souladu s komentářovou literaturou, dle které „Pokud oznámení nebude obsahovat předepsané náležitosti, nelze na ně a priori pohlížet, jako by nebylo učiněno (k dopadům na zánik práva na úhradu nákladů srov. dále). Podá-li proti takové „vadné“ výzvě žadatel stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d), pak nadřízený orgán výši potvrdí, jestliže byla správná a jestliže povinný subjekt ve stížnostním řízení tuto správnost dostatečně prokázal. Pouhý fakt, že oznámení o výši úhrady vykazuje nedostatky v odůvodnění, tedy neznamená, že by požadovaná výše úhrady měla být snížena nebo mělo být přikázáno zjednání nápravy.“ (FUREK, Adam. § 17 [Hrazení nákladů]. In: FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1035.)

Odvolací orgán konstatuje, že žadatelka patří k jedněm z mnoha žadatelů, kteří soustavně podávají žádosti o informaci ve věci agend řídičů, podává je obdobně jako jiní žadatelé, jejichž propojení bylo již dostatečně popsáno Městským soudem v Praze v žalobách z této agendy. A tato skupina, stejně jako žadatelka, soustavně požaduje různé výpisy, statistiky, rozhodnutí z této agendy a vždy napadá, pokud povinné subjekty vyčíslí jakoukoli úhradu. Žádost žadatelky tak nelze považovat za žádost individualizovanou, ale za žádost, jež je součástí většího celku jiných

žádostí. Povinný subjekt nicméně blíže neodůvodnil, zda toto jednání považuje za šikanózní a nadřízený orgán tak k tomu nepřihlížel nad rámec uvedeného.

Stěžovatelka dále sděluje, že krajský úřad je povinný podrobně vysvětlit, proč si myslí, že se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací. Tuto námitku považuje nadřízený orgán za nedůvodnou, neboť z rozsahu práce, popisu jednotlivých úkonů a časové dotace jasně vyplývá, že se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání. Ve výzvě k úhradě pak povinný subjekt jasně uvádí, že považuje vyhledávání výše uvedených informací u uvedeného pracovníka za práci, která se nedá podřadit pod rozsah jeho pracovních povinností, a to především s ohledem na rozsah a konkrétnost informací. Taková formulace odpovídá smyslu rozsáhlého vyhledávání. Stanovení mimořádně rozsáhlého vyhledávání je kromě toho podrobně rozebráno v kapitole II. tohoto rozhodnutí.

Z výše řečeného považuje nadřízený orgán za zjevné, že pro poskytnutí požadovaných informací skutečně bylo nutné provést mimořádně rozsáhlé vyhledávání, a tedy byly splněny podmínky pro vznik možnosti nárokovat si úhradu vynaložených nákladů dle § 17 zákona č. 106/1999 Sb.

IV.

Nadřízený orgán s ohledem na uvedené dospěl k závěru, že stížnost považuje za nedůvodnou, přičemž uvedená výše úhrady nákladů spojených s poskytnutím požadovaných informací je dle něj přiměřená a řádně odůvodněná, přičemž stěžovatel byl o výši úhrady náležitě a obsáhle informován a byly splněny i všechny ostatní náležitosti ust. § 17 zákona č. 106/1999 Sb. a povinný subjekt tedy postupoval v souladu s příslušnými právními předpisy.

Nadřízený orgán proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí a výši úhrady potvrzuje.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné (§ 16a odst. 9 zákona o svobodném přístupu k informacím).

V Praze dne 13. února 2025

Mgr. Jakub Stadler
Ředitel
Odbor komunikace

Elektronický podpis: 13.2.2025
Certifikát autora podpisu:
Jméno: Mgr. Jakub Stadler
Vydal: PostSignum Qualified CA 4
Platnost do: 21.12.2025 12:48 +01:00

Rozdělovník:

1. [REDACTED]
2. Krajský úřad Plzeňského kraje, Škroupova 1760/18 301 00 Plzeň, ID DS: zzjbr3p
3. Do spisu